

Keipenes Vēstnesis

2014.
gada
30. janvāris

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.256/1

Iznāk no 1991. gada 14. augusta.

Nepielūdzamā statistika un fakti

Pašlaik vēl Iedzīvotāju reģistrs nav apkopojis un publicējis informāciju par iedzīvotāju skaitu uz š.g. 1. janvāri. Bet skaidrs, ka dati par Keipenes pagasta iedzīvotāju skaitu nebūs iepriecinoši, jo

2013. gadā:

- piedzimis tikai viens bērniņš,

- miruši 11 keipenieši;
- Keipenē no jauna deklarējies 21 cilvēks,
- no Keipenes izdeklarējušies 42 cilvēki,
- dzīvesvietas deklarācijas anulētas 7 cilvēkiem.

Nekā iepriecinoša!

Par iepriecinošu nevar saukt arī to,

ka 2013. gada 31. decembrī friziere J. Jevdokimova pārtrauca ar pagasta pārvaldi noslēgto nomas līgumu un turpmāk frizieres pakalpojumus sniegs Madlienas pagastā. Keipenieši palikuši bez sava friziera! Jācer, ka tas ir tikai uz laiku....

Kad mani gadi - putni - aizlido....

Š.g. janvārī cienījamu gadu jubileju svinēja keipeniete **Velta Dreimane**.

Par keipenieti Velta Dreimane sevi var saukt jau 61 gadu, jo, kā liecina ieraksts mājasgrāmatā, Velta Dreimane Keipenē dzīvo no 1952. gada jūnija – šajā datumā viņa Keipenē ieradusies no Skrundas rajona Rudbāržu ciema. Diemžēl jubilāre nevēlējās ar „Keipenes Vēstnesi” lasītājiem padalīties atziņās, kas izkristalizējušās bagātīgajā dzīves pieredzē.

Pieņemot jubilāres vēlmi pašai par sevi nestāstīt, ceru, ka jubilāre neņems ļaunā, ka uzrunāju viņas bijušās darba kolēģes, vaicājot par kopā ar jubilāri pavadītajiem darba gadiem.

Velta Ošeniece: - Pēc četrus bērnu piedzimšanas nekur nestrādāju, dzīvoju mājās un audzināju bērnus. Vienīgais mans ienākums – apģērbu šūšana keipeniešiem. Pie manis šūties nāca arī Keipenes ciema sakaru nodaļas priekšiece Velta Dreimane, kā arī viņas mamma un meita Sarmīte. Reiz Velta, atnākusi pie manis veikt kārtējo pasūtījumu, piedāvāja man nākt strādāt uz sakaru nodaļu par pastnieci. Pietiekot man sēdēt mājās, jāpadomājot arī par sevi un par pensijas pelnīšanu.

Veltas piedāvājumu pieņēmu un sāku strādāt par pastnieci uz pusslodzi. Alga nebija liela – 23 līdz 25 rubļi mēnesī, bet tā ļāva nopelnīt man vecuma pensiju. Tāpēc pensijas dienās Veltu vienmēr atceros ar pateicību.

Velta bija laba priekšiece, iejūtīga un saprotoša. Viņai pašai dzīve nebija viegla, tāpēc viņa spēja saprast arī citus.

Vārda dienās Veltai parasti pazvanu un apsviecu, jo mēs taču esam vārda māsas. Dzimšanas dienu datumi vairs nestāv

manā vecajā galvā, tāpēc ar novēlošanos sveicu Veltu dzimšanas dienā un novēlu galveno vērtību mūsu vecumā – veselību!

Elza Pelše: - Es Keipenes ciema sakaru nodaļā iesākumā strādāju par telefonisti, bet vēlāk par sakaru nodaļas priekšieces vietnieci. Mana priekšiece Keipenes ciema sakaru nodaļā bija Velta Dreimane.

Ar Veltu kopā nostrādāju vismaz desmit gadus – precīzu kopā nostrādāto gadu skaitli vairs neatceros.

Par Veltu kā par darba kolēģi un kā par cilvēku varu teikt tikai to labāko – viņa nebija nekāda bargā priekšiece – bija laba, atsaucīga, saprotoša.

Veltai jubilejā vēlu visu to labāko – dzīvesprieku un veselību! Veselība, protams, ir pats galvenais. Ja būs veselība, būs arī viss pārējais!

Janvārī cienījamu gadu dzīves jubileju (tādu, kas beidzas ar ciparu 5) svinēja arī keipeniete Rita Lasmane.

Gudri vīri teikuši, ka neesot nekāda māksla kļūt vecam, māksla esot vecumu paciest. Ko par dzīvi un gadiem, kas nevis iet lēnā soli, bet skrien, domā janvāra jubilāre Rita Lasmane – to uzzināsi.

Kā jūtaties savos 75 gados? Ar kādām izjūtām Jūs pieņemat vecumu – sāpīgi, ar skumjām vai filozofiskā mierā?

- Jūtos atbilstoši saviem gadiem. Uzskatu,

Janvāra jubilāre Velta Dreimane - smaidīga un iekšēju mieru izstarojoša.

ka vienkārši jādzīvo un jāpieņem tas, ko dzīve dod. Nevajag sūdzēties un visiem stāstīt, cik slikti, cik grūti. Par ko gan es šodien varētu sūdzēties? Par laika apstākļiem? Arī par tiem sūdzēties nav iemesla - rudens bija garš, silts un skaists, ziema ir atnākusi mierīga, bez ledus un slidenuma. Gribētos vairāk sniega, bet ir labi arī tā, kā ir.

Mani abi bērni un četri mazdēli dzīvo Latvijā, nekur nav aizbraukuši,

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

visi strādā un neiet prasīt pabalstus – par to man prieks. Neesam te, Krupos, tuvinieku aizmirsti – gan meita un dēls, gan mazdēli ar savām otrajām pusītēm atbrauc ciemos. Nupat, Ziemassvētkos, trīspadsmit cilvēki sēdējām pie svētku galda – tikai viens mazdēls ar draudzeni nebija atbraucis. Vīramāsa arī mūs nekad neaizmirst, vienmēr ir kopā ar mums svētkos.-

Lielākai daļai cilvēku vislabāk patīk vecie labie laiki – tad viņi bija jaunāki. Vai Jums arī tā ir?

- Man nepatīk kavēties jaunības laikos. Un man nekad negribētos vairs būt jaunai, jo jaunībā cilvēks sastrādā tik daudz muļķību un neprātību. Ja es varētu atgriezties kādā noteiktā vecumā, tad tas būtu piecdesmit gadu vecums, kad visi dzīves trakumi un neprāti jau garām, kad ir sasniegts briedums un iekšējs miers.

Nemaz jau tik jauki un bezrūpīgi jaunībā nebija. Nožēloju, ka savulaik jaunībā neaizgāju studēt un neieguvu

pusvadītāju rūpnīcā. Jaunajā dzīvē bija karsta mīla, vīrs, ar kuru drīz izšķīros, un mīlas sekas – meitiņas piedzimšana. Drīz ar meitiņu atgriezās Suntažos pie vecākiem un sāku strādāt Suntažu vidusskolas dārzniecībā par strādnieci.

Vēlāk sāku strādāt Suntažu veikalā par pārdevēju – par pārdevēju nostrādāju gandrīz 15 gadus. Tad kaimiņiene no Eglēniem pierunāja mani nākt strādāt uzņēmumā „Ausma”, tautā saukta „pufaika”, par ekonomisti. Darbu „pufaikā” pabeidzu kā šuvēja – ieguva šuvējas kvalifikāciju un šuvu jakas.

Un tad jau bija klāt Atmodas laiks. Abi ar vīru nodibinājām zemnieku saimniecību un sākām saimniekot. Traki gāja – izmēģinājām visu, bet īsti labi nesanāca tā saimniekošana. Iesējām rudzus, bet nevarējām nokult, un bija visādas citas ķibeles. Taču brīžiem saimniekojam gluži vērīenīgi – kūti bija pat kādi piecpadsmit lopīņi.

Tagad mana saimniecība ir sarukusi, bet gana liela – suns, trīs kaķi un trīs truši.

Vai tas nav prieks – dzīvot? Nekādu bagātīgu galdu – mātes no nekā izcepti pīrāgi, no cukurbietēm pagatavots alus, bet, lai valdītu jautrība un prieks, ēdiens nav galvenais.

Gadi diemžēl ienes korekcijas svētku svinēšanā. Daudzi no jaunības draugiem jau vairs nav šaisaulē, bet svētki tuvinieku lokā ir tādi vairāk klusi un mierīgi. Pienācis mans mierīgo svētku laiks.

Ballēties man patīk, bet, tiesa, uz pagasta pensionāru ballēm vairs sen nebraucu. Ja balle, tad ir jādejo, bet tajās ballēs diemžēl vairs nav ar ko deļot. Mans vīrs Arvīds deļotājs sen nav, pārvietojas ar kruķiem.-

Kāda ir labākā dzimšanas dienas dāvana, ko esat saņēmusi?

- Tad man jāpastāsta par savu dzimšanas datumu un par to, kāpēc es, manuprāt, tiku pie vārda „Rita”. Es piedzimu tieši mammas mātes – manas vecmāmiņas Maijas - bērū dienā – 1939. gada 28. janvārī. 28. janvārī vārda dienu svin Kārļi. Mans tēvs bija Kārlis.

Būtu bijusi priecīgāka, ja par godu manas vecāsmātes piemiņai man vecāki būtu ielikuši vārdu „Maija”, jo Maijām vārda diena ir skaistajā pavasarī, kad viss jau zaļo, plaukst un smaržo. Bet mani vecāki izvēlējās man vārdu „Rita”. Domāju, ka tam pamatā bija arī materiāli apsvērumi – par mani piecus gadus vecākais brālis bija Andrejs. Ritas vārda dienu svin 28. novembrī, bet Andreji – 30. novembrī – abu jubileju svinēšanu varēja apvienot.

Tā nu sanāca, ka man gan vārda diena, gan dzimšanas diena ir pašā tumšākajā, drūmākajā un aukstākajā gada laikā.

Iedomājaties padomju laikus – kādas gan puķes ziemā varēja nopirkt, ja vispār varēja nopirkt? Uz vārda dienu labākajā gadījumā varēju saņemt kādu jau pusnoziedējušu mārtiņprozi, bet uz dzimšanas dienu – puķu podu ar alpu vijolītēm. Un par šīm alpu vijolītēm bija vislielākais prieks, tā bija vislabākā dāvana.-

Vai ir arī kāda negaidīta vai muļķīga, vai neparasta dāvana dzīvē saņemta?

- Ir viena tāda dāvana, ko saņēmu pirms sešiem gadiem. To var nosaukt par negaidītu. Dāvinātājiem apsolīju, ka par šo dāvanu citiem nestāstīšu, un savu solījumu turēju. Vienīgi varu piebilst, ka dāvana bija man tīkama un ļoti noderīga.- **Ko gribat novēlēt saviem vienaudžiem?** - Nezaudēt optimismu un vienmēr ticēt, ka tomēr būs labi! -

B. Mietule

Ritai Lasmanei, piedzimušai aukstajā un tumšajā janvārī, vismaz vārda dienu gribētos svinēt jaukā pavasarī. Bet nekā .... Ritas vārda dienu svin novembrī.

augstāko izglītību.

Esmu suntažniece, manas vecāku mājas ir “Ratnieki” - tās atrodas Sidgundas ceļa malā. Skolā mācījās labi – varēju iestāties augstskolā. Bet man ātrāk gribējās būt pieauguša un patstāvīgai, tāpēc aizgāju mācīties uz Vecbebru tehnikumu, kur mācījās kaut ko no kulinārijas, kaut ko no bibliotēku un kultūras darba.... Pēc skolas beigšanas mani, zaļu skuķi, aizsūtīja uz Rembati par kluba vadītāju. Tas nebija mans aicinājums.

Rembatē atstrādājusi obligāto gadu, pārcēlos uz Rīgu – sāku strādāt Rīgas

Tas joks, protams, pa manu tagadējo lielo saimniecību....-

Dzimšanas dienas patīk atzīmēt ar vērīenu vai klusi un mierīgi?

- Esmu no tiem cilvēkiem, kam patīk svinēt svētkus. Agrāk visus svētkus svinējām skaļi un ar pamatīgu balli, klusas svinēšanas nebija manā gaumē. Bija daudz draugu – sanācām kopā, dziedājām, deļojām. Rocība (it sevišķi manā bērībā un jaunībā) bija ļoti maza un gaišuma dzīvē maz, bet tad cilvēki prata priecāties un pratu novērtēt dzīvi.

Ko domā ķeipenieši?

Saskaņā ar Ķeipenes pagasta pārvaldes nolikumu Ķeipenes pagasta pārvalde ir Ogres novada domes izveidota iestāde, kas Ķeipenes pagasta teritorijā tās iedzīvotājiem un citām personām nodrošina likuma „Par pašvaldībām” 69. pantā un 15. panta pirmās daļas 1.-2., 4.-6., 8., 10., 18. un 22. punktos, Ogres novada pašvaldības nolikumā un citos ārējos normatīvajos aktos noteikto pašvaldības sniegto pakalpojumu pieejamību. Tas tāds nopietns un oficiāls pagasta pārvaldes galveno uzdevumu skaidrojums. Šo pašu domu pasakot vienkāršākiem vārdiem – pagasta pārvaldei jādarbojas pagasta iedzīvotāju labā un interesēs. Tieši tāpēc devos pie pagasta iedzīvotājiem, lai uzklaustu viņu domas par dzīvi Ķeipenes pagastā, par problēmām, kas satrauc un būtu jāatrisina. Jo mēs taču darbojamies pagasta iedzīvotāju labā.

Tā kā dažādu vecuma grupu iedzīvotāju intereses tomēr ir atšķirīgas, centos aptaujāt dažādu vecumu ķeipeniešus.

Uz jautājumiem atbild **Guntis Graudiņš**.

Guntis Graudiņš

1. Vispirms par labo. Kas Tevi kā Ķeipenes pagasta iedzīvotāju iepriecināja 2013. gadā?

- Iepriecināja tas, ka Ķeipenes pagasta divi deju kolektīvi „Veldze” un „Dandzis” piedalījās Dziesmu un deju svētkos.

- Iepriecina tas, ka pagasta ceļi tiek uzturēti labā kārtībā.

- Iepriecina tas, ka Ķeipenei joprojām ir sava avīze.-

2. Kādas lietas, notikumi, neizdarības, problēmas Ķeipenē Tevi satrauca un izraisīja neapmierinātību 2013. gadā?

- Mani satrauc tas, ka Ķeipenes avīzēs tiek publicētas gulošu dzērāju fotogrāfijas! -

3. Ko Tu sagaidi no pagasta pārvaldes un no tās padotībā esošajām iestādēm šogad?

- No pagasta pārvaldes sagaidu, lai „Viļņi” jeb „Vecā pagastmāja” tiktu atbrīvota no īrniekiem, lai tiktu pārtraukti īres līgumi un visā mājā izveidotu vienu vienotu Ķeipenes pagasta Kultūras centru, kur katram kolektīvam atrastos sava radošā telpa. Laukumā pretī Kultūras centram nepieciešams uzbūvēt pavisam nelielu estrādi ar bruģētu laukumu un apgaismojumu ar vietu karoga mastam un normālai Ziemassvētku eglei. Visas komunikācijas ir tuvu un tam nav nepieciešami lieli ieguldījumi. Bet patlaban, kamēr tā visa nav, ir tā, kā ir. Piemēram, lai nokļūtu Ķeipenes Vides centrā, ir nepieciešams izkļūt cauri īrnieka Buģa izveidotajiem labirintiem, kas atrodas pie ieejas Vides centrā, un tie ir motorzāģi, eļļas, smirdīgi zābaki un liela netīrība un nekārtība, kas tur valda. Un ārpusē tas autoparks pie „Viļņiem”! Tā taču arī ir daļa no Ķeipenes vizītkartes. Vai tad tas īrnieks pagasta pārvaldei tik svarīgs un peļņu nesošs, ka pat pagasta pārvalde neiedomājās par to, kad veidoja Ķeipenes vides centru un netaisīja ieeju Vides centrā pa normālām jau dabā esošām durvīm, bet kala muižas staļļa biezos mūrus, lai izkalstu mazu, šauru un smieklīgu ieeju?

Tautas nams- kultūra - tā ir mūsu vizītkarte. No tautas nama sagaidu sakārtotas telpas. Telpas ir ļoti šauras, un tādēļ tās ir jāpaplašina, lai nebūtu kā tagad - pārbāzta noliktava, tautas tērpi sakārti gar sienām, gar griestiem, vecie krēsli sabāzti tautas nama balkonā ar kaudzi, ka krīt pāri malai lejā zālē uz skatītāju galvām. Vai to neviens neredz? Kā redzams - nē! Vai tiešām to neredz arī Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs, sakot svinīgās uzrunas ķeipeniešiem svētkos?

Jā, un vēl tautas nama tā saucamie jaunie krēsli - saskrūvētās krēslu rindas jau ir sākušas sadalīties, kopā turas slikti, trūkst daudz skrūvju un prasīt prasās pēc saimnieka acs un gādības!

No pamatskolas sagaidu, ka beidzot tiks sakārtota skolas apkārtnē - soliņi, puķu dobes pie skolas un sporta laukums! Tas viss ir gaužām sliktā stāvoklī. Izskatās, ka skolas vadībai tas ir mazsvarīgi.

No pagasta pārvaldes sagaidu arī to, lai Ķeipenē, līdzīgi kā citur, pie apgaismes stabiem parādītos vietas – stiprinājumi mazo svētku karogu piestiprināšanai, Jaungada izgaismotu rotājumu izvietošanai, lai tad, ja ir svētki, tad tas ir jūtams un redzams visapkārt, katram caurbraucējam, pagasta viesiem un, protams, pašiem ķeipeniešiem. Un tā uz priekšu pa solītim.

No ceļu fonda sagaidu atjaunotus krāsojumus uz gulošajiem policistiem,

pārējais viss OK.

Mani ļoti interesē, kādi darbi (remonti, renovācija, iepirkumi) paredzēti šogad Ķeipenē iedzīvotāju sabiedriskās dzīves kvalitātes uzlabošanai? -

3. Pabeidz teikumu: Lai Ķeipene pagasta iedzīvotājiem būtu dzīvošanai tīkama un ciemiņiem viesmīlīga vieta, pagasta pārvaldes vadītājam vajag būt sava pagasta saimniekam un patriotam un virzīt pagasta dzīvi tā, lai tā virzītos uz attīstību un izaugsmi. Netērēt visus līdzekļus esošo iestāžu uzturēšanai, bet katru gadu ieplānot līdzekļus arī konkrētai lietai un virzīties uz priekšu kaut pa solītim. Ja tas tā nav, tad ir kā tagad Ķeipenē.

4. Jautājumi, ko Tu gribētu uzdot pagasta pārvaldes vadītājam Vilnim Sirsonim.

1) Kad tiks sakārtots īpašums „Krustiņi”+ bijušās Ķeipenes PB ēkas? Varbūt tiek gaidīts, lai vēsturiskais Ķeipenes PB 7. veikals sabrūk galīgi un tur notiek nelaime - līdzīga kā Zolitūdes tragēdijā? Uz šo jautājumu gaidu atbildi bez formālas atrakstīšanās, jo ir pagājis tik daudz gadu, kad bija jau iespējams to visu sakārtot, nožogot par Ogres novada domes līdzekļiem, kurus vēlāk caur tiesu iespējams piedzīt no īpašnieka.

2) Kad tiks sakārtots bijušais graudu kaltes komplekss? Vasarā pat zāle ap to netika nopļauta. Vai ir un cik ierosinātas administratīvā pārkāpuma lietvedības un sodīti īpašnieki? Nevienā no avīzēm tādu informāciju neesmu lasījis.

3) Kā pārvaldes vadītājs nokļūst no rīta uz darbu un vakarā mājās? Vai brauc gar sakoptajām „Senlejām” pa šausmīgo ceļu (nezinu, kam tas pieder), lai nebūtu jāredz „skaistā” Ķeipenes vizītkarte – „Krustiņi”+ bijušās Ķeipenes PB ēkas, vai arī brauc caur centru un katru dienu noskatās uz tām šausmām („Krustiņiem”) un neko nedara? Kā nokļūt Ķeipenes viesiem uz Ķeipenes kino muzeju?

3) Kā ar to gadiem šķībo elektrības apgaismes stabu pie pagasta pārvaldes dīķa? Vai pārvaldes vadītājam tāds šķībs stabs patīk? Man ne! Pārvaldes vadītājs, būdams pagasta saimnieks, varētu ko izdomāt, vai ne? -

Līgas Kursītes atbildes

1. Vispirms par labo. Kas Tevi kā Ķeipenes pagasta iedzīvotāju iepriecināja 2013. gadā?

- Es vairs neesmu ķeipeniete – dzīvoju Siguldas novada Mores pagastā pie tēta, uz Ķeipeni tikai dažreiz atbraucu ciemos pie vecāsmātes. Kad atbraucu ciemos, daudz apkārt nestaigāju. Gaidot autobusu, esmu pamanījusi, ka Ķeipenes autopieturā jauni

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

soli, ka tā ir tīra un sakopta – nemētājas ne tukšas pudeles, ne saulespuķu sēklas. Tas man patīk. -

2. Kādas lietas, notikumi, neizdarības, problēmas Ķeipenē Tevi satrauca un izraisīja neapmierinātību 2013. gadā?

- Man nepatīk tas, kāds izskatās Ķeipenes pamatskolas sporta laukums. Arī Ķeipenes muižas parks man liekas nesakopts – parkā mētājas daudz koku zaru, Ķeipenes kungu kapi ir piemētāti ar tukšām pudelēm un visādu dražu. Man patīk parkā pastaigāties. Kad pastaigājos pa parku, bieži ielienu tukšajā kungu kapu kapličā pasēdēt, jo man tur patīk. Pārlecu pāri bedrei, kas kapličā izrakta, apsēžos uz plēves, ko pati tur noklāju, sēžu un atpūšos. Tikai nepatīk tas, ka kapličā visu ko samet iekšā. -

3. Ko Tu sagaidi no pagasta pārvaldes un no tās padotībā esošajām iestādēm šogad?

- Gribru, lai atjauno skolas sporta laukumu – lai tā būtu skaista vieta, kur bērniem un jauniešiem iet sportot, atpūsties. Lai tur būtu slidkalniņi, stieņi un kāpnes, uz kurām vingrot, arī šūpoles.

Ķeipenes parku arī vajag sakopt – savākt zarus, atkritumus, uztaisīt parkā soliņus, ugunskura vietu un uzkurināt lielu ugunskuru. -

4. Pabeidz teikumu: Lai Ķeipene pagasta iedzīvotājiem būtu dzīvošanai tīkama un ciemiņiem viesmīlīga vieta, tad jāizdara viss, ko es ieteicu.

5. Jautājumi, ko Tu gribētu uzdot pagasta pārvaldes vadītājam V. Sirsonim.

- Es gribētu pajautāt V. Sirsonim, vai viņš ir karojis par brīvību. -

Līga Kursīte

Uz jautājumiem atbild Dzidra Vutkeviča

1. Vispirms par labo. Kas Jūs kā Ķeipenes pagasta iedzīvotāju iepriecināja 2013. gadā?

Dzidra Vutkeviča

- Manā vecumā dzīve aprobežojas ar manu māju un manu pagalmu. Tikai reizi mēnesī aizbraucu uz Ķeipenes centru pēc pensijas. Tā visa mana saskarsme ar ārpusauli. Uz pensionāru pasākumiem arī vairs sen nebraucu. Tāpēc varētu teikt, ka pagastā notiekošais mani īsti neskar. Dzīvoju savā mazajā pasaulītē, kurā mani iepriecina jebkurš ciemiņš, kas ienāk pie manis, parunājas, uzklausa mani. Uz manām vārda dienām un dzimšanas dienām parasti sabrauc radi ciemos, atnāk kāds kaimiņš, un atkal ir iemesls priekam. -

2. Kādas lietas, notikumi, neizdarības, problēmas Ķeipenē Jūs satrauca un izraisīja neapmierinātību 2013. gadā?

- Mani pašlaik satrauc, vai manas puķes pēc šīs bezsniega ziemas izdzīvos. Man ir tik daudz liliju – baidos, ka tās šoziem būs izsalušas.

Citu problēmu man nav – ko ēst ir, mugurā ko vilkt ir. Es visu vasarā izaudzēju savā dārziņā – kartupeļus, tomātus, burkānus, gurķus. Ir man ziemas krājumos tomāti želejā, marinēti gurķi – spēj tik visu apēst.

Ir man mājas sargs un draugs – divus gadus vecs suns, ko divus gadus atpakaļ trešajos Ziemassvētkos atradu noliktu pie savas mājas durvīm. -

3. Ko Jūs sagaidiet no pagasta pārvaldes un tās padotībā esošajām iestādēm šogad?

- Vienīgais, kas man būtu nepieciešams no pagasta pārvaldes, vienistabas dzīvoklis ar centrālo apkuri ciema centrā vai vismaz istaba kopējā dzīvoklī, jo „Straumēnus”, kuros esmu tikai ģimene, nevaru ziemā piekurināt, un te nav ūdens. Dzeramo ūdeni man atved kaimiņiene Inta, bet citām vajadzībām krāju lietus ūdeni. Tas ir traki. Brīžiem nav ar ko veļu izmazgāt. Varbūt veļas mazgāšanas jautājumu kaut kā varētu atrisināt ar sociālā dienesta palīdzību? Gadi iet, man jau 86 gadi, un arvien grūtāk tikt galā ar sadzīves lietām. Laikam būtu nepieciešama sociālā aprūpe,

bet vai no centra pie manis aprūpētājs izbraukās? -

4. Pabeidziet teikumu: Lai Ķeipene pagasta iedzīvotājiem būtu dzīvošanai tīkama un ciemiņiem viesmīlīga vieta, visiem kārtīgi jāstrādā. Pašiem jāizaudzē ēdamais, nevis visu jāpērk veikalā. Bez darba nekas nebūs. -

5. Jautājumi, ko Jūs gribētu uzdot pagasta pārvaldes vadītājam V. Sirsonim.

- Man nav īsti ko viņam jautāt. Visu, kas mani interesē, es uzzinu pagasta avīzītē. -

Uz jautājumiem atbild Janīna Skreivere.

1. Vispirms par labo. Kas Jūs kā Ķeipenes pagasta iedzīvotāju iepriecināja 2013. gadā?

- 13 gan ir laimīgs skaitlis, bet nekā laba pagājušajā gadā nebija. Varbūt vienīgi tas, ka Ķeipene (vismaz centrs) ir mazliet vairāk sakārtots. -

2. Kādas lietas, notikumi, neizdarības, problēmas Ķeipenē Jūs satrauca un izraisīja neapmierinātību 2013. gadā?

- Mani satrauc, ka Ķeipenes muižas parka sapuvušie un tātad bīstamie koki, kas ir apsieti ar lentītēm, jo paredzēti nociršanai, stāv kā stāvējuši un netiek nocirsti. Baidos iet tiem garām, ka neuzkrīt uz galvas.

Vispār – Ķeipenē nekā nav – nav ēstuves, nav estrādes, nu arī nav frizētavas, autopietauras tualetē nav apgaismojuma, tāpēc tumsā tur neviens nevar ieiet, toties ir grausti. Skaisti, vai nē? -

3. Ko Jūs sagaidiet no pagasta pārvaldes un no tās padotībā esošajām iestādēm šogad?

- Man jāatkārtojas – gaidu to, ka nocirtīs un savāks Ķeipenes muižas parka bojātos kokus. Divi koki paši ir nogāzušies, bet neviens tos nesavāc. Saka – neesot naudas. Vai tiešām pagastam malku nevajag? Nocirstu, aizvestu uz katlu māju vai gateri, bet nekā. Vienreiz nozāģēja pagasts tādus bojātos kokus, sagarināja, sakrāva kaudzītē, un tā arī kaudzītē palika sapūšanai. Parka sakopšana – tas ir svarīgākais, manuprāt. Citādi parka koki apdraud manus lopiņus un kūtiņu, sakrīt aplokā, rada problēmas. -

Un vēl viena lieta – apkures maksas parādniķi. Viņi nemaksā un nemaksās. Un vēl par mums – maksātājiem – nīrgājas. Man viens tāds parādniķis saka: „Pagastam rokas par īsām, neko man nevar padarīt un neizdarīt! Jūs, maksātāji, esat gatavie muļķi!” Un ko es tur varu pateikt? Saku: „Ja mēs visi nemaksāsim, tad paliksim bez apkures!”, „Un viņš man atbild: „Bet man nevajag to apkuri!” Vienreiz tas, ka nemaksātāji smejas par maksātājiem, jāizbeidz! -

4. Pabeidziet teikumu: Lai Ķeipene pagasta iedzīvotājiem būtu dzīvošanai

tīkama un ciemiņiem viesmīlīga vieta, tad Ķeipenē jālikvidē grausti un pie velosipēdistu būdiņas, kas pretī mūsu mājai, jānovieto biotualeti. Citādi vasarā tur dzērāju daudz – citreiz „simlatnieki” savāc pa divi maisi ar tukšajām pudelēm, bet tualetes nav. Un tad nu visi tecina mūsu mājas tuvumā. Mums to nevajag!-

5. Jautājumi, ko Tu gribētu uzdot pagasta pārvaldes vadītājam V. Sirsonim.

- Man nav ko viņam jautāt. Visi jautājumi jau uzdoti un atbildēti. Kā parka koks nogāžas, tā man jāprasa Vilnim atļauja. Tad arī jautāju. Koku lietā Vilnis ir zinošs. Un šoziem nav par ko sūdzēties – sniega nav, slidens nav – var dzīvot!-

Janīna Skreiverē

Ritas Šķeles atbildes

1. Vispirms par labo. Kas Jūs kā Ķeipenes pagasta iedzīvotāju iepriecināja 2013. gadā?

- Mani pagājušajā gadā iepriecināja vairākas lietas:

- Pirmās bezdelīgas – jauni cilvēki, kas, cerams, uz palikšanu atgriezās Ķeipenē atpakaļ no ārzemēm. Lai arī tie ir tikai daži cilvēki, vienalga tas iepriecina.;

- skaisti sakoptais Ķeipenes centrs, kas ir daiļdārznieces Marutas Grīnbergas nopelns;

- Ķeipenes Vides centra darbība – pati gan neesmu tajā iesaistījies;

- Ķeipenes pensionāru biedrības „Avotkreses” aktivitātes (arī neesmu iesaistījies);

- jauki, ka Ķeipenes kino centrs turpina darboties ar tiem trūcīgajiem līdzekļiem, kas centram atvēlēti.-

2. Kādas lietas, notikumi, neizdarības, problēmas Ķeipenē Jūs satrauca un izraisīja neapmierinātību 2013. gadā ?

- Visvairāk mani satrauc Ķeipenes centra

vizītkarte – pussabrukusās un bīstamās „Krustiņu” ēkas. Tas, ka ēkas – grausti - gadiem stāv un neviens neko nedara, lai tā nebūtu, ir nožēlojami.

- Mani kā pagasta iedzīvotāju satrauc nelietderīgi izmantotais „simlatnieku” darbs. Ķeipenē būtu tik daudz darāmā – „simlatnieki” varētu, piemēram, sakārtot (notīrīt, nomazgāt) afišu stabu pie „Krustiņiem”, izcirst krūmus gar ceļmalām, strādāt katlu mājā – darāmā būtu ļoti daudz, bet padarīts tiek maz – nav vajadzīgās atdeves un jēgas šim „simlatnieku” darbam.

- Velokartē divi lieli robi. Kam cēlās roka šādam vandālismam un postīšanai?

- Autopietaura un velopietaura – nojume netiek izmantotas tam, kam tās paredzētas, bet gan nepiedienīgām izdarībām. Pašvaldības policistam vajadzētu nevis pagasta avīzē aprakstīt, cik alkohola reibumā esošus jauniešus aizturējis publiskā vietā, bet vairāk veikt profilaktisko darbu, lai jaunieši līdz tādām reibuma stāvoklim nenonāk.

3. Ko Jūs sagaidāt no pagasta pārvaldes un no tās padotībā esošajām iestādēm šogad?

- Pirmkārt, lai pagasta pārvaldes vadītāja uzmanības centrā būtu arī cilvēku labklājība, kultūra, projektu stimulēšana, saimnieciskā darbība.

Komunālās daļas vadītājam iesaku plānot visu ar perspektīvu, sadarboties un runāt ar iedzīvotājiem, nerīkoties patvaļīgi iedzīvotāju īpašumā un atbildēt par veikto remontu kvalitāti.

Ja pagasta pārvalde patiešām domā un rūpējas par sava pagasta iedzīvotājiem, tad lūdzam, lai komunālās daļas santehniķis sniedz par maksu pakalpojumus arī iedzīvotājiem. Komunālajā daļā būtu nepieciešams arī elektrīķis, kas sniegtu par maksu pakalpojumus arī iedzīvotājiem.

4. Pabeidziet teikumu: Lai Ķeipene pagasta iedzīvotājiem būtu dzīvošanai tīkama un ciemiņiem viesmīlīga vieta, ir jābūt pagasta pārvaldes vadītāja koordinētai pagasta institūciju, iedzīvotāju un sabiedrisko organizāciju sadarbībai. Jābūt visu ieinteresētībai un vienotībai, nevis atsevišķām čupuņām, kas kaut ko atrauti viena no otras dara. Jāsauc iedzīvotāju sapulces, jāstāsta par

perspektīvu. Ja nav perspektīvas, tad rokas nolaižas.

5. Jautājumi, ko Jūs gribētu uzdot pagasta pārvaldes vadītājam V. Sirsonim.

-Vai pagasta pārvaldes vadītājam nav pienākums tikties ar iedzīvotājiem un runāt ar viņiem par dažādiem aktuāliem jautājumiem?-

- Kā pagasta pārvaldes vadītājs kontrolē sociālās palīdzības sniegšanu pagasta iedzīvotājiem – vai palīdzība tiek piešķirta godīgi un pelnīti?

- Kas četru gadu laikā darīts, lai pagastā veicinātu saimniecisko darbību, atbalsītu uzņēmējus? To jautāju, jo nupat ķeipenieši ir palikuši bez friziera.

- Gribētu dzirdēt tuvāko divu gadu pagasta dzīves perspektīvu.

- Nupat bez saskaņošanas ar zemes īpašniekiem (īpašnieki pat netika informēti) komunālās daļas vadītāja norīkots darbinieks nocirta Kaukāza plūmītes, kas bija uz Paleju mājas zemes. Nocirta un pameja. Kad tiks aizvāktas nocirstās plūmītes un kāpēc tāda patvaļa cita īpašumā?

- Kāpēc Ķeipenē „simlatnieku” darba rokas tiek izmantotas nelietderīgi?

- Vai un kas ir darīts, sadarbojoties pamatskolas direktoram, pagasta pārvaldes vadītājam un Ogres novada domes tautsaimniecības, finanšu komitejai un izglītības un sporta speciālistiem, lai Ķeipenē atjaunotu sporta laukumu, kas nepieciešams ne tikai skolai, bet visam pagastam?-

Rita Šķele

Ķeipeniešiem jautājumus uzdeva B. Mietule

Š.g. janvārī Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs V. Sirsonis pieņēmis piecus lēmumus:

13. janvārī lēmumu par nekustamā īpašuma mērķu noteikšanu trim zemes vienībām, kurām līdz šim nekustamā īpašuma lietošanas mērķi nebija noteikti;

16. janvārī lēmumu par dzīvojamās īres līguma noslēgšanu ar A. Graudiņu

iepriekšējās īrnieces vietā;

20. janvārī lēmumu par adresu piešķiršanu trim zemes vienībām;

27. janvārī lēmumu par adreses piešķiršanu vienai zemes vienībai;

28. janvārī lēmumu par zemes “Atmodas” domājamās daļas nodošanu īpašumā bez atlīdzības dzīvokļa “Atmodas” - 6 īpašniekam.

Ķeipenes pensionāru biedrība „Avotkreses” aicina pagasta iedzīvotājus 20. februārī plkst.15.00 Ķeipenes tautas namā uz tikšanos ar Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītāju V. Sirsoni, komunālās daļas vadītāju A. Kalniņu, Madlienas sociālā centra darbiniecēm un ar kādu no Ogres novada domes deputātiem.

Dziedāsim skaistas dziesmas Šūpoļu parkā - pirmo reizi jau 6. februārī!

Ar katru nodzīvoto gadu, ar katru padarīto darbu es ieaugu šajā pusē. Ar prieku skatos, ka Ķeipenei un apkārtējiem mana darbošanās nešķiet lieka. Šobrīd esmu izdomājusi aicināt ķeipeniešus uz kopīgu latviešu tautasdziesmu dziedāšanu.

Pastāstīšu, kā nonācu līdz tādai domai. Jēkabpilī, pastāvīgajā dzīvesvietā, es darbojos folkloras kopā "Rati", kuru vada Aīda Bikauniece, plašāk pazīstama kā folkloras kopas "Dignoļi" vadītāja.

Darbojoties folkloras kopā, sāku domāt, ka dziedāšana ir ļoti svētīga pašiem dziedātājiem, bet tomēr salīdzinoši maz dod apkārtējiem - ko dod, ja stundas koncertā vai Lieldienu šūpoļienā klausītāji vienu reizi dzird labu dziesmu? Cilvēki noklausās, nopriecējas, ka ir gan skanīgi un labi- un aizmirst. Manuprāt, vērtība jebkurai lietai ir tad, ja to lieto. Pažobelē noglabātas lietas vērtība arī rodas tikai tai brīdī, kad šo mantu kāds paņem un sāk pielietot savā dzīvē. Tāpat ar dziesmām- ja tās zināmas tikai šauram lokam, tad šo dziesmu vērtība reāli netiek izmantota. Un tas nozīmē arī to, ka dziesma netiek nodota tālāk nākamajām paaudzēm. Mēs varam nodot tikai to, kas mums pašiem pieder, ko mēs lietojam. Diemžēl latvieši daļēji ir zaudējuši ieražu kopā būšanas reizēs dziedāt - vairs nedziedam, jo nav kas uzsāk, nav kas zina melodiju, nav vārdu zinātāju visiem pantiņiem.

Iepriekšējo Vasaras saulgriežu laikā atskārtu, ka fakts, ka es pati protu simts skaistas jo skaistas dziesmas, neko nelīdz tad, kad sanākam kopā ģimene, radi un draugi. Viņi šīs dziesmas neprot, un tāpēc mēs tās nevaram izdziedāt kopā. Šodien varu teikt, ka apkārtējiem esmu sākusi dziesmas mācīt - katru reizi, kad izdodas sapulcēties kopā, izdalū pāris lapas jaunu nošu un vārdu - atlasu tās dziesmas, kuras vēlos dziedāt kopīgi. Manējie jau gaida, kādas jaunas dziesmas būšu piemēklējuši.

Papildu esmu noorganizējusi, kā pati saucu, "mājas dziedāšanu". Regulāri nedēļā vienu dienu uz divām stundām pie manis sabrauc draudzenes un domubiedres, atbrauc pianiste, un mēs dziedam tās latviešu tautasdziesmas, kuras mums vai nu patīk, vai kuras esam dzirdējušas un vēlamies iemācīties, vai arī zinām, kamdēļ gribam prast konkrēto dziesmu. Mēs esam sev atklājušas tik daudz brīnišķīgu, plaši nezināmu tautasdziesmas! Manuprāt, mēs, latvieši, neesam skaļi vārdos, bet mēs dziesmā nevairāties izteikt savu dvēseli, savas domas un jūtas.

Un tā nonākam līdz Ķeipenei, līdz Šūpoļu parkam. Klusībā esmu padomājusi- ja es ieaicināšu šogad uz Jāņiem kaimiņus un tālākus ķeipeniešus - sanāks vairāk vai mazāk labo ļaužu, bet kādas dziesmas

mēs varēsim kopīgi nodziedāt? Viens zinās vienu dziesmu, otrs pavisam citu, bet trešais pat neatminēsies, kad pēdējo reizi un ko dziedājis. Tāpēc mums ir jāpierod vienam pie otra, ir jāiemēģina un jāatceras dziesmas, jāiemācās kāda jauna dziesma. Senos laikos ļaudis arī negāja uz svētkiem "tukšā"- dažādos pierakstos minēts, ka jau mēnesi pirms Līgo svētkiem puīši un meitas mācījās dziesmas. Tātad arī mums ir jāiemācās.

Dziedāšanas tradīcijas iesākšanai Ķeipenes Šūpoļu parkā es par simbolisku pamatu esmu izvēlējusies Saules gada ritumu, pēc kura mēs, zemkopju tauta, dzīvojam - pavasarī metam domu graudu asnus (Metēņi) un rudenī baudām ražu (Mārtiņi). Kopā gadā ir četri gadalaiki (Ziemas svētki, Lieldienas, Jāņi un Miķeļi), kas katrs dalās vēl divos laikos (Metēņi, Ūsiņi, Jumji, Mārtiņi)- tātad astoņas svinamas gadskārtu reizes- tik reizes arī tiksīmies. Katrā reizē dziedāsim plašāk zināmas dziesmas un kopīgi iemēģināsim daudzas citas labas un mīļas dziesmas. Katru reizi pūrā liksim pāris mazāk izplatītas dziesmas - par sauli, par dabas norisēm, par cilvēku un viņa mūžu.

Ļoti ceru, ka Ķeipenē atradīsies ļaudis, kuri domā līdzīgi man- kas savā dzīvē vēlas baudīt un uzturēt vienkāršas dziedāšanas prieku. Tradicionālajai dziedāšanai nav nepieciešamas dziedāšanas prasmes, izkopta balss vai izcila dzirde, jo svarīgākais ir katra dziedātāja būtība, domas un izjūtas - svarīgākais ir dvēseliskums. Jo izkopta dziedāšana kļūst tukša, ja zaudēts dvēseliskums.

Aicinu atsaukties: atbrauciet un izmēģināsim- es zinu un varu pateikt, ko šī dziedāšana no jūsu dzīves ņems - divas

v a k a r a
s t u n d a s
a s t o ņ a s
r e i z e s
g a d ā,
b e t
e s n e z i n u
u n n e v a r u
p a t e i k t,
k o t ā
k a t r a m
n o m u m s
d o s.
V i e n a
n o m a n ā m
d z i e d ā
š a n a s
c e ļ a
b i e d r ē m
r e i z
a p c e r ī g i
i z t e i c ā s:
"D z i e d ā
š a n a
i r
m ū s u
s i r d ī s,
m ū s u

prātus attur no ļauna un skubina uz labām, krietnām domām, jauka dziedāšana der cilvēkiem par prieka avotu". Es domāju tieši tāpat.

Pirmo rezi gaidu visus - lielus un mazus, vecākus un jaunākus dziedātājus - **š.g. 6. februārī (ceturtdiena) plkst. 18.30 Ķeipenes pagasta "Zušu" mājas pagalmā.** Iekursim ugunsgrū, dziedāsim, tikšanās nobeigumā iedzīsim siltu tēju. Lūgums apģērbties silti, jo kājas sāk salt ātri! Ja ir, paņemiet līdzi lukturīti, lai vakara tumsā vieglāk var salasīt vārdus dziesmām, kuras izdalīšu.

Šajā dziedāšanas reizē man līdzi atbrauks un melodiju uzturēs Jēkabpils folkloras kopu vadītāja Aīda Bikauniece (akordeons), bet apzinos, ka Aīda nespēs katru rezi izbraukt tālo ceļu. Ļoti ceru, ka manis rosinātajai dziedāšanai atsauksies arī mūzikas instrumentu pārvaldītāji no tuvākas apkārtnes - ja ne vairāk, tad kaut akordu un ritma uzturēšanai.

Šī ir brīnišķīga reize kā jauna iesākšanai tiem, kas tikai nedaudz vai jau visai sen mācījušies instrumenta spēli. Arī es tikai pirmo gadu esmu sākusi kokles spēles apgūšanu, bet es nekautrējos par savu mazo varēšanu - es mēģinu un mācos dziedot. Piebiedrojieties man ar saviem instrumentiem!

Esmu iecerējusi, ka mūsu dziedāšanas gada ciklu varētu noslēgt, piemēram, pie Ķeipenes pagasta pārvaldes ēkas - ar blūka vilkšanas pasākumu ap pagasta māju, citām jautrām izdarībām. Un pēc tam kopīgi lemsim, ko darīsim citu gadu - kas ir lieks, bet ar ko papildināsim savu dziedāšanu nākamajam kopīgā gada ritam.

Ja rodas jautājumi, droši man zvaniet- tālr. Nr. 28679934, **Inese**. Uz sadziedāšanos!

Es (pirmā no kreisās) un manas dziedāšanas ceļabiedres ar savu dziedāšanu priecējam kādu draugu pasākumu.

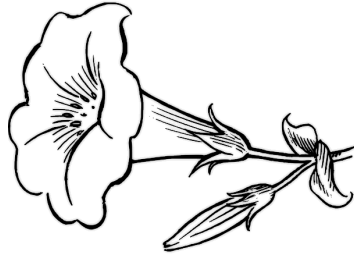
Nav jau zemei ar to vien diezgan,
Ka tai ziema kaļ sudraba važas.
Viņa tvīkst vēl ir vasaras plaukuma,
Viņa grib vēl ir ziedu, ir ražas.
Nava sirdij ar to vien gana,
Ka to dažreiz ar maigumu piemin:
Viņa grib vēl, lai mīla tajā
Savas zeltītās pēdas iemin.
/L.Breikšs/

**Silti sveicieni dzimšanas
dienās visiem, visiem ķeipe-
niešiem, dzimušiem janvārī!**

„Ir brīži dzīvē, kad viss liekas it kā noledots un mēs taustāmies apkārt salstošiem pirkstiem. Silts rokas pieskāriens, kāds sirsnīgs vārds vai laipns smails atkal dod mums ticību dzīvei”. (K. Skalbe) Lai Jūs vienmēr, ne tikai dzimšanas dienā, saņemtu mīlestību, siltumu un labestību no līdzcilvēkiem un no visas pasaules!

Mūžs ir ziedošanās,
Mūžs ir atdošana.
Gadi iet, bet Tu
kā ceļinieks,
Kurš nes sirdi pārkalt
gaismas zvanā,
Lai ikvienam
sadzirdēt to prieks.

Sirsnīgi sveicieni cienījamus dzīves gadu skaitļus sasniegušajām ķeipenietēm **Veltai Dreimanei 85. dzimšanas dienā (19. janvārī)** un **Ritai Lasmanei 75. dzimšanas dienā (28. janvārī)**!

„Mīlēt savus tuvākos godīgos cilvēkus, izvairīties no ļaunajiem, allaž priecāties par labo, pārciest slikto un prast aizmirst – tāds ir mans optimisms,”- tā teicis A. Moruā. Tas palīdzējis dzīvot. Lai šis ieteikums arī Jums, cienījamās jubilāres, palīdz dzīvot, saglabājot sevī dzīvotgribu, iekšējo gara spēku un visaptverošo mīlestību!

Pasākumi Ķeipenes tautas namā februārī

*Audziet man gari lini,
Mirkstiet balti ezerā!
Es māsiņas vizināju
Meteniša vakarā.*

15.februārī no plkst.9.00 pie

Ķeipenes tautas nama

Metendienas Tirdziņš.

Rieksti, dzijas, mandeles,
Joki, spoki, andeles!

Aicinām rokdarbnieces, mājražotājus un citus tirgotājus bagātināt preču klāstu!

Dalības maksa tirgotājiem no

EUR 0, 70 līdz 3,00.

Vizināšanās zirga pajūgā! (par maksu)

22.februārī plkst. 21.00

atpūtas vakars „Pie kamīna”

Viesosies **Guntis Skrastiņš un grupa „No pusvārda”!**

Biļetes cena – iepriekšpārdošanā **EUR 3,50, pasākuma dienā EUR 5,00.**

Lūdzam pieteikties un vietas rezervēt iepriekš! Zvanīt - tālr.26545470!

15.februārī plkst.16.00

Lauberes amatierteātris „Zīles” ar koncertuzvedumu „Vēstules sniegā”
Režisore Vineta Kazeka
Ieejas maksa **EUR 1,42.**

Biedrība „Latvijas Leļļu Teātru Klubs”
Agris Poikāns -

Leļļu izrāde „Ielāps”

26. februārī plkst.13.00

Lomas ierunājuši aktieri: Dzintars Krūmiņš, Dainis Sumiškis, Evija Baula, Jūlija Meščerjakova, Aleksandrs Jonovs
Skaņu ieraksts veikts Ingus Baušķenieka studijā un vadībā

Izradē piedalās: rūķi Ķērpītis, Muffītis, Diļļuks, Rūcītis, rūķu meitene Roze, Neveiksmīgā zvaigzne, Ābolu tārps, Noslēpumainais vīrs, Vārna, Putnu Biedēklis, Bite, 2 zivis, Kaktuss, Lielā Indijas Lupata un veca, dzīves nomocīta, saliekta lejkanna

Biļetes cena: EUR 1,00

Mūžībā aizgājuši

... sniegs uz egļu zaļiem,
bārkstainajiem zariem guļ,
un balti vēji klusām meža malā stāv,
jo tiem nav atļauts tevi vairāk
modināt,
stāv ceļi baltos līkumos, jo viņiem
nav ko vest,
un grīdas dēļi klus, jo nav kam pāri
iet....

13. janvārī 71 gada vecumā mūžībā aizgājis **Pēteris Cunskis.**

28. janvārī 73 gadu vecumā mūžībā aizgājis **Talrids Rullis.**

Izsakām līdzjūtību aizgājēju tuviniekiem!

Līdzjūtības

*Ar katru negaisu jau dzīvē kaut kas
mirst,
Ar katru zaudējumu mūžs par kādu
sāpi smagāks.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Valentīnai Cunskaī un Sintijai un Liānai Fišmeisterēm**, vīru un vectēvu mūžībā aizvadot.

“Paleju” mājas iedzīvotāji

*Paliks atmiņu kāši
No mirkļiem prieka pilniem
Un no mirkļiem skarbiem.*

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Valentīnai**, vīru mūžības ceļā pavadot.

Ķeipenes pensionāru biedrība „Avotkreses”

*Sabirzis laiks
sīkos sniegpārslu baros,
apsniegu balts,
ar roku pie mūžības skaros.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā ar **Astrīdu Kursīti**, brāli mūžības ceļos pavadot.

“Vizbuļu” mājas iedzīvotāji

Sludinājums

Pārdod sausu skaldītu malku. **Tālr. 25503295.**

